

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17Csp/91/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119222457
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:6119222457.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Česká republika, 500 03 Hradec Králové, Československé armády 954/7, IČO: 24 785 199, zast.: ŠMÍDA advokátní kancelář s. r. o., organizačná zložka, so sídlom 058 01 Poprad, Námestie sv. Egídia 42/97, IČO: 47 255 773, proti žalovanému: Q. E., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom XXX XX Q. W., J. XXX, o zaplatenie 5172,75 eura s príslušenstvom, takt

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5172,75 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % z istiny 4784,76 eura od 29. 4. 2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobcovi priznáva voči žalovanému náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorej výške súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

odôvodnenie:

1. Žalobca ako právny nástupca OTP Banka Slovensko, a.s., sa žalobou doručenou súdu dňa 1. 2. 2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 5172,75 eura a úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4784,76 eura od 29. 4. 2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili spolu dňa 30. 3. 2016 Zmluvu o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXSU (ďalej len „Zmluva“). Na základe tejto Zmluvy poskytla OTP žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5005,- eur. Peňažné prostriedky boli žalovanému poskytnuté na bežný úverový účet, ktorý mal žalovaný vedený v Banke. Účel úveru bol účelový. Žalovaný sa v Zmluve zaviazal tento úver splácať v mesačných splátkach v celkovom počte 95 splátok, pričom splátka bola splatná vždy k 25. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná prvý kalendárny mesiac, nasledujúci po mesiaci v ktorom bola uzatvorená Zmluva, t. j. 25. 5. 2016, a posledná splátka bola splatná 96 mesiacov po uzatvorení Zmluvy, t. j. 25. 3. 2024. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť zmluvný úrok, ktorý bol dohodnutý v Zmluve samotnej, a to vo výške, ktorá je uvedená v orámovanej časti Zmluvy, t. j. 8,95 % p.a. a zároveň jednorazový poplatok za spracovanie úveru vo výške 0,- eur, poplatok za poistenie vo výške 6,41 eura mesačne a poplatok za vedenie účtu vo výške 0,- eur. Ďalšie poplatky, ktoré bol žalovaný pre konkrétne prípady povinný uhradiť vyplývajú zo Zmluvy. Celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal uhradiť činila 7489,79 eura. Žalovaný pôvodnému veriteľovi však nehradil splátky riadne a včas, preto právny predchodca súčasného veriteľa uplatnil svoje právo vyplývajúce zo Zmluvy a dňa 1. 3. 2017 zaslal žalovanému výzvu k splneniu dlhu, v ktorej súčasne upozornil žalovaného ako spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Ako vyplýva z platobnej histórie, žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 25. 8. 2016 a ku dňu zosplatenia bol tak viac ako 3 mesiace v omeškaní. Vzhľadom k tomu, že aj napriek tejto výzve žalovaný úver nehradil, právny predchodca súčasného veriteľa vyhlásil listom zo dňa 10. 4.

2017, ktorý bol žalovanému doručený dňa 18. 4. 2017, úver za predčasne splatný. Mimoriadna splatnosť úveru nastala 10. kalendárny deň odo dňa doručenia zosplatnenia, t. j. 28. 4. 2017.

Žalovaný uhradil v danom prípade pôvodnému veriteľovi celkovo 595,39 eura. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú z priloženej platobnej histórie. Celková výška každej jednotlivkej splátky je uvedená u dátumu úhrady zvýrazneným písmom s poznámkou „Splátka úveru“. V platobnej histórii je uvedené, koľko z danej splátky bolo započítané na istinu (pravý stĺpec platobnej histórie) a koľko na úroky.

Vyhlásením úveru za predčasne splatný tak splatnosť úveru nastala dňa 28. 4. 2017.

Žalovaný bol ku dňu zosplatnenia úveru, t. j. ku dňu 28. 4. 2017, povinný uhradiť právne predchodcovi súčasného veriteľa celkovo 5214,59 eura. Uvedená suma pozostávala z istiny úveru vo výške 4826,60 eura, riadneho úroku napočítaného ku dňu zosplatnenia vo výške 326,30 eura, úrokov z omeškania napočítaných ku dňu zosplatnenia vo výške 1,34 eura a poplatkov splatných ku dňu zosplatnenia vo výške 60,35 eura.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 5. 9. 2018, došlo s účinnosťou ku dňu 6. 9. 2018 k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere z právneho predchodcu súčasného veriteľa, spoločnosti OTP, na žalobcu. Žalovanému bola zmena v osobe veriteľa oznámená listom zo dňa 7. 9. 2018. Hodnota postúpenej pohľadávky činila ku dňu postúpenia pohľadávky celkovo 5863,11 eura.

Právny predchodca žalobcu napočítal ku dňu postúpeniu zmluvný úrok na 982,49 eura, zákonný úrok z omeškania 65,56 eura a poplatky na 30,30 eura. Žalobca sa v prospech žalovaného ako spotrebiteľa rozhodol uplatňovať zmluvný úrok a poplatky len vo výške, ktorá vyplýva zo samotného zosplatnenia úveru, t. j. zmluvný úrok len vo výške 326,30 eura a poplatky vo výške 60,35 eura, pričom zákonný úrok z omeškania žalobca požaduje v kapitalizovanej výške, ktorá vyplýva zo zosplatnenia a ktorý bol napočítaný od prvého dňa omeškania do zosplatnenia vo výške 1,34 eura a ďalej požaduje zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia až do zaplatenia.

Žalovaný súčasnému veriteľovi doposiaľ neuhradil svoj záväzok ani len z časti.

Žalobca si tak žalobou uplatnil:

- dlžnú istinu vo výške 4784,76 eura;
- zmluvný úrok splatný ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru vo výške 326,30 eura;
- poplatky splatné ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru 60,35 eura;
- úroky z omeškania od prvého dňa omeškania do zosplatnenia v kapitalizovanej výške 1,34 eura;
- úrok z omeškania vo výške 5 % z istiny 4784,76 eura od prvého dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia úveru, t. j. od 29. 4. 2017 do zaplatenia.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril prostredníctvom písomne podaného odporu voči vydanému platobnému rozkazu. Potvrdil uzatvorenie zmluvy s právnym predchodcom žalobcu. Uviedol, že ide o formulárovú, predtlačенú, typovú zmluvu, ktorú mi veriteľ predložil na podpis a ktorá bola koncipovaná tak, že nezabezpečuje rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Jej obsah nemohol ovplyvniť a musel ju podpísať v celku. Ide o úverovú zmluvu s názvom: Zmluva o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXSU, v ktorej absentujú povinné náležitosti zmluvy v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. ako napríklad výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (zmluva uvádza len údaj o počte mesačných splátok a výšku mesačnej splátky ako jednu sumu, z ktorej nie je zrejmé akú časť z nej predstavuje istina, akú časť úrok a akú časť iné poplatky).

Veriteľ použil nekalé obchodné praktiky:

- a) neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekal s náležitou odbornou starostlivosťou,
- b) použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou.

Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a vady o ktorých sa dozvedel neskôr:

- a) Predmet zmluvy nebol dojednaný určite a zrozumiteľne: V Zmluve (Článok I. Predmet zmluvy bod 1.) bolo dohodnuté poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 5005,- eur, pričom OTP Banka Slovensko, a.s., poskytla úver len vo výške 4870,- eur. Žalobca predložil Okamžitý (priebežný) výpis z účtu č.: XXXXXXXX/XXXX s prehľadom pohybov na tomto úverovom účte v období od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016. Dátum čerpania úveru na tomto výpise, je uvedený 25. 4. 2016 vo výške 5005,- eur. Reálne boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky na jeho bežný účet č.: XXXXXXXX/XXXX, vo výške 4870,- eur. Túto sumu banka, v zmysle Článku I. bodu 3. uvedenej Zmluvy, previedla dňa 26. 4. 2016 priamo z bežného účtu žalovaného č.: XXXXXXXX/XXXX, do inej finančnej inštitúcie ako splatenie skôr poskytnutého úveru, konkrétne do Tatra banky na účet č.: W. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Rozdiel vo

výške 135,- eur, OTP Banka Slovensko, a.s., neposkytla žalovanému v rozpore s Článkom III. Čerpanie úveru bod 1.1 písm. f) Zmluvy. A to aj napriek tomu, že v Článku V. Poplatky (ďalšia z neprijateľných podmienok), nie je uvedený žiaden poplatok, na základe čoho, by si chcela banka tento rozdiel ponechať.

b) Splácanie úveru nebolo dojednané určite a zrozumiteľne. V zmluve bolo dohodnuté (Článok IV. Splácanie úveru bod 1.), že dlžník má splatiť úver v 95-tich mesačných splátkach, pričom 1. až 94. splátka vrátane, bola stanovená bankou vo výške 78,46 eura a 95. splátka vo výške 77,47 eura, čo spolu činí 7452,71 eura. Táto čiastka je v rozpore s čiastkou, ktorú banka uvádza ako celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť (Článok I. Predmet zmluvy bod 5., kde je uvedená čiastka 7489,79 eura). Tu je potrebné uviesť, že banka túto splátku nerozdelila na istinu a úrok a na iné poplatky, preto je úver bezúročný a bez poplatkov.

c) Poplatky (Čl. V. Poplatky, predmetnej Zmluvy): sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože sa jedná o finančné záväzky spotrebiteľa za plnenia, ktoré mu po materiálnej stránke nie sú dodané a slúžia v skutočnosti len záujmom dodávateľa a zakladajú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

d) Ustanovenie, podľa ktorého zmluvné vzťahy, vyplývajúce z úverovej zmluvy sa riadia Obchodným zákonníkom: Právny vzťah medzi OTP Bankou Slovensko, a.s. a žalovaným založený predmetnou zmluvou sa neradi podľa všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, ale okrem zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aj Občianskym zákonníkom, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka). Podmienka je preto neprijateľná podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

e) Zabezpečenie v zmluve bolo dojednané v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Ide hlavne o:
- Rozhodcovskú zmluvu: Žalobca cez svojho právneho zástupcu nepredložil Okresnému súdu Banská Bystrica, Zmluvu o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXSU uzatvorenú dňa 30. 3. 2016 medzi OTP Bankou Slovensko, a.s. a žalovaným, v úplnom znení (33 strán v štandardnej veľkosti A4) spolu s inými zmluvnými dokumentmi súvisiacimi so spotrebiteľskou zmluvou. Ide hlavne o Rozhodcovskú zmluvu uzatvorenú dňa 30. 3. 2016 a ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto Zmluvy.

- Dohoda o zrážkach zo mzdy: Žalobca cez svojho právneho zástupcu, taktiež nepredložil inú zmluvnú dokumentáciu súvisiacu s uvedenou spotrebiteľskou zmluvou, a to: Dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú dňa 30. 3. 2016, ktorá priamo odkazuje na uvedenú Zmluvu o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXXU.

f) Realizácia zabezpečenia. Veriteľ si svojvoľne, jednostranne uplatnil realizáciu zabezpečenia v neprospech slabšej zmluvnej strany, čo je dôvodom pre súdnu kontrolu zmluvy a určenie či tu právo a právny vzťah je alebo nie je, či je zmluva platná alebo nie je a či je úver platný alebo nie je. Nejasné formulácie v časti zmluvy odplata odôvodňuje súdnu kontrolu zmluvy aj v časti ceny úveru (Uznesenie súdneho dvora C-76/10).

Z neplatného právneho úkonu neplynú platné právne účinky. V súlade s uvedeným žalovaný žiadal, aby súd zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú.

4. Súd sa oboznámil s obsahom spisu a listinnými dôkazmi v ňom založených - Zmluva o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXSU zo dňa 30. 3. 2016, Výpis z úverového účtu žalovaného - ako čerpanie - kópia, Výpis z úverového účtu žalovaného - ako platobná história - kópia, Výzva k zaplateniu zo dňa 1. 3. 2017 - kópia, Vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 10. 4. 2017 - kópia, Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 5. 9. 2018 vrátane prílohy - kópia, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 7.9.2018 vrátane doručky - kópia a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

5. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili dňa 30. 3. 2016 Zmluvu o spotrebiteľskom poistenom OTP refinanc exprese č. XXX/XXXX/XXSU (ďalej len „Zmluva“). Na základe tejto Zmluvy poskytla OTP žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5005,- eur. Peňažné prostriedky boli žalovanému poskytnuté na bežný úverový účet, ktorý mal žalovaný vedený v Banke. Účel úveru bol účelový. Žalovaný sa v

Zmluve zaviazal tento úver splácať v mesačných splátkach v celkovom počte 95 splátok (splátka 1-94 vo výške 78,46 eura a posledná splátka 77,47 eura), pričom splátka bola splatná vždy k 25. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná prvý kalendárny mesiac, nasledujúci po mesiaci v ktorom bola uzatvorená Zmluva, t. j. 25. 5. 2016, a posledná splátka bola splatná 96 mesiacov po uzatvorení Zmluvy, t. j. 25. 3. 2024. Žalovaný sa za poskytnutie úveru zaviazal uhradiť zmluvný úrok 8,95 % p.a., RPMN 11,50 %, priemerná hodnota RPMN 15,37 %, poplatok za poistenie vo výške 6,41 eura mesačne, celková čiastka 7489,79 eura. Je pravdou, že suma celkovej čiastky v zmysle čl. I. ods. 5. je uvedená nesprávne vo výške 7489,79 eura, ale suma uvedená pôvodným veriteľom je nižšia (!) ako jej matematicky zistená hodnota a iba pri rozdieli iba 37,08 eura v prospech spotrebiteľa je súd toho názoru, že takto (aj keď nesprávne) uvedená konečná suma nebola sama o sebe spôsobilá uviesť spotrebiteľa do skutočného omylu a spôsobiť hrubú nerovnováhu, čiže sa nedá hovoriť o argumente v neprospech rozhodovania klienta čo do celkovej ceny úveru. Navyše, zo zmluvy sa dá úplne jednoducho vypočítať celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť (94 x 78,46 eura + 77,47 eura, spolu tak 7452,71 eura, vyššiu sumu by žalobca aj tak nemohol od žalovaného vymáhať).

6. Právna úprava v ustanovení § 150 CSP zakotvuje tzv. povinnosť tvrdenia, teda procesnú povinnosť, ktorej nesplnenie je sankcionované procesnými prostriedkami, predovšetkým vo forme rýchlej straty sporu. Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Táto povinnosť tvrdenia sa vzťahuje na skutkové okolnosti súvisiace s procesným útokom alebo procesnou obranou strany sporu a je koncepčným predpokladom tzv. sudcovskej koncentrácie civilného sporového konania (§ 153 CSP).

7. Uzatvorená zmluva podlieha právnej úprave zakotvanej v § 52 a nasledujúceho Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a zák. č. 129/2010 Z.z. Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach ustálil, že v prípade spotrebiteľských zmlúv sa na právne vzťahy uplatnia prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozsudok NS SR zo dňa 21. 4. 2015, sp. zn. 3MCdo/14/2014). Právny vzťah vznikol dňa 30. 3. 2016, teda sa na posúdenie zmluvného vzťahu sa uplatnia ustanovenia OZ a zák. č. 129/2010 Z.z. účinné k tomuto dátumu.

8. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ, (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 9 OZ, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa čl. VIII bod 2. písm. e) Zmluvy, pri podstatnom porušení zmluvných povinností je Banka oprávnená vyhlásiť úver (alebo jeho časť) za splatný vrátane úrokov a poplatkov jednorazovo pred termínom splatnosti.

Podľa § 1 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, (1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

(2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na

meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 písm. a/ až l/, s/, z/ a aa/ cit. zák., (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

9. Žalovaný pôvodnému veriteľovi však nehradil splátky riadne a včas, preto právny predchodca súčasného veriteľa uplatnil svoje právo vyplývajúce zo Zmluvy a dňa 1. 3. 2017 zaslal žalovanému výzvu k splneniu dluhu, v ktorej súčasne upozornil žalovaného ako spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Ako vyplýva z platobnej histórie, žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 25. 8. 2016 a ku dňu zosplatenia bol tak viac ako 3 mesiace v omeškaní. Vzhľadom k tomu, že

aj napriek tejto výzve žalovaný úver neuhradil, právny predchodca súčasného veriteľa vyhlásil listom zo dňa 10. 4. 2017, ktorý bol žalovanému doručený dňa 18. 4. 2017, úver za predčasne splatný. Mimoriadna splatnosť úveru nastala 10. kalendárny deň odo dňa doručenia zosplatnenia, t. j. 28. 4. 2017. Vyhlásením úveru za predčasne splatný tak splatnosť úveru nastala dňa 28. 4. 2017.

10. Žalovaný uhradil v danom prípade pôvodnému veriteľovi celkovo 595,39 eura. Presné dátumy a výšky splátok vyplývajú z priloženej platobnej histórie. Celková výška každej jednotlivkej splátky je uvedená u dátumu úhrady zvýrazneným písmom s poznámkou „Splátka úveru“. V platobnej histórii je uvedené, koľko z danej splátky bolo započítané na istinu (pravý stĺpec platobnej histórie) a koľko na úroky.

11. Zmluva bola výsledkom dohody medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako spotrebiteľom a zároveň ako klientom. Je bežnou praxou, že zmluvy sú uzatvárané na pobočkách bánk po dohode s klientom a zakomponovaní jeho návrhu a vybraní produktu, ktorý banková inštitúcia ponúka. Táto prax vyžadovala mať aj predpripravené zmluvy o úvere tak, aby bolo možné ich v krátkom čase doplniť a predložiť klientovi k podpisu. Je bežnou praxou bánk ako aj nebankových spoločností, že zmluvy o úvere sú čiastočne predpripravenými zmluvami. Spotrebiteľ mal pred uzatvorením zmluvy o úvere vždy dostatok času k tomu, aby sa zoznámil s obsahom zmluvy o úvere ako takým a zväzil výhodnosť takejto zmluvy. Zároveň, a čo je veľmi dôležité, spotrebiteľ nebol nijako nútený k jej podpísaniu. Spotrebiteľ má vždy možnosť zoznámiť sa aj s VOP, pretože sú súčasťou zmluvy o úvere. K námietke formulárnosti zmluvy súd poukazuje, že chceným následkom digitalizácie spoločnosti odpadá nutnosť písať každý nový dokument od začiatku (ab initio) a v celosti rukou, resp. písacím strojom, pričom do pripraveného typového znenia (z pozície banky de facto verejnej ponuky) je možné samozrejme dopisovať dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy a z toho dôvodu nie je možné považovať takúto zmluvu za „vopred pripravenú“! Tu poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp.zn. Pl. US 11/2016 v ods. 30 odôvodnenia: „... všeobecné súdy vrátane ústavného súdu ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavru akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal“, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dosledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti.“

12. K námietkam žalovaného, že zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok úveru súd uvádza nasledovné:

Zmluva o úvere jasne a zrozumiteľne obsahuje výšku, počet a termíny splátok úveru, nakoľko uvádza v čl. I. ods. 1., že čiastka požičaná žalobcovi činí 5005,- eur, zmluvný úrok je vyjadrený v čl. I. bod 2. úrokovou sadzbou (8,95 % p.a.). Celková čiastka, ktorú bol žalovaný povinný uhradiť, je obsiahnutá v čl. I. ods. 4 Zmluvy o úvere a činila 7489,79 eura. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver bola platná ku dňu podpisu zmluvy, zverejnená podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene niektorých zákonov. Rovnako tak aj jednotlivé splátky sú vyjadrené presným a nezameniteľným dňom a to vždy 25. dňu v mesiaci, v celkovom počte 95 mesiacov s uvedením dátumu prvej a poslednej splátky. Obsahom zmluvy o úvere je prehľadná tabuľka, ktorej obsahom je poradie, počet a výška splátok, uvedená v čl. IV. ods. 1 Zmluvy o úvere, pričom zmluva uvádza taktiež konečný dátum splatnosti, ktorý bol stanovený na 25. 3. 2024.

K rozpisu splátok na úroky a istinu, ako aj k amortizačnej tabuľke sa vyjadruje Súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí vo veci C-42/2015 Home Credit Slovakia zo dňa 9. novembra 2016, ako aj Národná banka Slovenska v svojom vyjadrení zo dňa 18. apríla 2017. Vo veci rozhodnutia SD EU C-42/2015 Okresný súd Dunajská Streda predložil nasledujúce prejudiciálne otázky:

- Má sa článok 10 ods. 2 písm. i) v spojení s písm. h) smernice 2008/48/ES vykladať tak, že zmluva o úvere na dobu určitú, pri ktorej dochádza k splácaniu/amortizácii istiny úveru v rámci jednotlivých splátok, nemusí v čase uzavretia obsahovať presné určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky (t. j. súčasťou zmluvy nemusí byť presný splátkový kalendár/amortizačná tabuľka), ale že tieto údaje môžu byť obsiahnuté v splátkovom kalendári/amortizačnej tabuľke, ktorú veriteľ predloží dlžníkovi na jeho žiadosť, alebo článok 10 ods. 2 písm. h) zaručuje dlžníkovi dodatočné právo žiadať výpis z amortizačnej tabuľky k určitému konkrétnemu dňu počas trvania zmluvy o úvere, no toto právo nezabavuje zmluvné strany povinnosti, aby rozdelenie jednotlivých plánovaných splátok (splatných podľa zmluvy o úvere počas doby jej trvania) na úhradu

istiny a úhradu bežných úrokov a poplatkov bolo obsiahnuté už v samotnej zmluve, a to spôsobom individualizovaným pre danú konkrétnu zmluvu?

- Ak je správny výklad uvedený v prvej zarážke otázky č. 5: Spadá táto otázka do oblasti úplnej harmonizácie sledovanej smernicou 2008/48/ES, takže členský štát v zmysle článku 22 ods. 1 nemôže vyžadovať, aby zmluva o úvere obsahovala presné určenie, aká časť každej jednotlivjej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky (t. j. aby súčasťou zmluvy bol presný splátkový kalendár/amortizačná tabuľka)?

K vyššie uvedenému sa SD EU vyjadril v zmysle, že „...článok 10 ods. 2 písm. h) smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet, frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia“. Z článku 10 ods. 2 písm. i) a článku 10 ods. 3 uvedenej smernice vyplýva, že iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy poskytnúť mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky. Vzhľadom na jasné znenie týchto ustanovení je potrebné konštatovať, že smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky (bod 52-54 rozsudku).

Pokiaľ ide o možnosť členských štátov stanoviť takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave, je dôležité zdôrazniť, že pokiaľ sa jedná o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje. V prípade že táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti (viď. analogicky rozsudok z 12. júla 2012, SC Volksbank Románia, C-602/10, EU:C:2012:443, body 63 a 64) (bod 55 rozsudku)

Preto je potrebné odpovedať na piatu a šiestu otázku tak, že článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernica 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave (bod 59 rozsudku).

K danému sa vyjadruje aj Národná banka Slovenska vo svojom vyjadrení zo dňa 18. apríla 2017 „NBS v prvostupňovom konaní nebude ukladať sankciu za nerozpisanie údajov o výške, počte a termíne splátok osobitne ku každej položke - istine, úroku, poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ak inak táto náležitosť bude spĺňať požiadavky vyžadované v rozsudku SD EU C-42/2015.“

Pre súd je podstatné uplatňovať taký postup, ktorý je v súlade s možným priamym účinkom smernice vo vertikálnom vzťahu, resp. mal by uplatniť eurokonformný výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. V zmysle rozsudku SD EU C-42/2015 tak nemožno podľa smernice 2008/48 žiadať také náležitosti zmluvy, ako presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, z čoho fakticky vyplýva aj nemožnosť požiadavky rozpisu splátok po častiach istina - úrok - poplatky.

Rovnako tak ani dôvodová správa k predmetnému ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. nenaznačuje, že by zákonodarca mal uvedeným ustanovením v úmysle sprísniť požiadavku zakotvenú v smernici 2008/48, keď uvádza, že: „spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“

13. K neprijateľným zmluvným podmienkam súd uvádza:

Súd a ani judikatúra nepovažuje ukladanie poplatkov v spotrebiteľských úveroch samo o sebe za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom v samotnej úverovej zmluve boli uvedené aj celkové náklady spojené s úverom, aj výška ročnej percentuálnej miery nákladov, teda dostatok údajov potrebných na porovnanie výhodnosti úverového produktu. Akýkoľvek poplatok musí spôsobovať hrubý nepomer, resp. značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. V danom prípade sa poplatok za poskytnutie úveru rovná nule, a teda v súlade s § 53 ods. 1 OZ, ho nie je možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Samotné poplatky sa zohľadňujú či už v celkovej odplate za poskytnutý úver, v celkových nákladoch a taktiež sa zohľadňujú pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov. V oboch prípadoch sa nejednalo o vedľajšie cenové dojednania, resp. skryté poplatky, pretože každý poplatok je vyjadrený v úverovej zmluve spolu so sumou úroku a spoločne sú označené ako celkové náklady.

14. K rozhodcovskej zmluve:

Rozhodcovská zmluva bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným ako samostatná zmluva nezávisle od zmluvy o úvere, a to obsahovo aj formálne v zmysle § 93b zákona o

bankách a v súlade so zákonom č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Uzatvorená rozhodcovská zmluva spĺňa všetky náležitosti dané zákonom č. 335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to:

- a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa,
- b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva,
- c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla,
- d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a
- e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1. zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Predmetná rozhodcovská zmluva neobsahuje dohodu o osobe konkrétneho rozhodcu. Zmluvou nie je podmienené uzatvorenie spotrebiteľskej zmluvy. Rozhodcovská zmluva v žiadnom prípade neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd (čl. III bod 4).

Súd však poukazuje na skutočnosť, že právnym predchodcom žalobcu a ani žalobcom nikdy nebola realizovaná Rozhodcovská zmluva, táto nie je premetom tohto konania a preto nie je potrebné sa k nej viac vyjadrovať.

15. K dohode o zrážkach zo mzdy:

Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená v súlade s § 5a zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, a to s ohľadom na skutočnosť, že bola uzatvorená na osobitnej listine. Je štandardným postupom bankových inštitúcií poučiť ich klientov vysoko odbornými a kvalifikovanými zamestnancami o dôsledkoch jej uzatvorenia, pričom žalovaný mal možnosť predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy odmietnuť. Súd pokladá predmetnú námietku žalovaného za nedôvodnú, keďže právny predchodca žalobcu splnil všetky náležitosti vyžadované zákonom v čase uzatvorenia zmluvy a zároveň má za to, že neodôvodnená argumentácia žalovaného nie je spôsobilá spochybníť platnosť uzatvorenej dohody.

Súd však poukazuje aj v tomto prípade na skutočnosť, že právnym predchodcom žalobcu a ani žalobcom nebola nikdy realizovaná Dohoda o zrážkach zo mzdy, táto nie je premetom tohto konania a preto nie je potrebné sa k nej viac vyjadrovať.

16. Rovnako ako žalobca aj súd má za to, že skutočnosti, ktoré žalovaný uvádza vo svojom odpore, nie sú relevantné odôvodnené a nie sú spôsobilé spochybníť platnosť uzatvorenej zmluvy. Z obsahu odporu nevyplýva žiadna procesná obrana, ktorá by mohla spochybníť nárok uplatnený v žalobe. Súd pokladá námietky žalovaného za námietky bez právneho významu, s cieľom akokoľvek spochybníť ustanovenia zmluvy o úvere bez relevantného odôvodnenia a s cieľom vyhnúť sa vráteniu poskytnutých finančných prostriedkov. Právny poriadok predpokladá aj dobromyseľnosť pri snahe získať, resp. zväčšiť svoj majetok, avšak v tomto prípade je reálna situácia taká, kde žalovaný nevrátil ani len istinu, t. j. požičanú vec, nieto ešte príslušenstvo, pričom vrátiť (akúkoľvek) vec vlastníkovi je základným princípom na úrovni elementárnej spravodlivosti a slušnosti. Poskytnutie dohodnutého plnenia príslušenstva, ktoré vyjadruje cenu za dočasne poskytnuté finančné prostriedky, považujeme za vyjadrenie predpokladu nevyhnutnej dôvery v rámci súčasných spoločensko-ekonomických vzťahov, aby segment finančníctva vôbec mal ekonomický zmysel v rámci súčasnej spotrebiteľsky orientovanej ekonomiky. Nakoniec túto skutočnosť konštatoval aj Ústavný súd SR vo svojom náleze sp.zn. Pl. US 11/2016 v ods. 34 odôvodnenia: "Žijeme v dobe úverovej, a to v dobrom aj v zlom. Ekonomika potrebuje spotrebu vrátane tej, ktorá je krytá spotrebiteľskými úvermi. (...) V rozmanitosti spoločnosti sa spotrebné úvery používajú tak k uspokojovaniu konzumných vrtochov, ako aj k preklenutiu nezavinených existenčných problémov. Netreba však zabúdať, že východiskovým bodom by predsa len mala byť myšlienka, že dlhy sa platiť majú a patrí sa ich platiť. Pri argumentácii týkajúcej sa ochrany spotrebiteľov je potrebné rozlišovať argumenty „na vstupe“ týkajúce sa vzniku zmluvného vzťahu medzi dodávateľom a spotrebiteľom a argumenty „na výstupe“, ktoré sa týkajú procesného presadzovania nesplnených povinností spotrebiteľa."

17. Čo sa týka výšky poskytnutého úveru, keď žalovaný tvrdil, že mu žalobca poskytol úver o 135,- eur nižší, súd uvádza, že podľa výpisu z účtu (č. I. 5 spisu) jednoznačne vyplýva, že dňa 25. 4. 2016 čerpal

žalovaný úver vo výške 5005,- eur. Na účet Tatrabanky bolo zaslané celkovo 4.955,42 eura, zvyšných 49,58 eura bolo zaslaných na účet žalovaného, pričom podľa dostupných údajov boli účty žalovaného vedené nasledovne:

- účet č. XXXXXXXX/XXXX - úverový účet banky na čerpanie,
- účet č. XXXXXXXX/XXXX - úverový účet banky pre splácanie,
- účet č. XXXXXXXX/XXXX - je bežný účet žalovaného založený v r. 2014.

18. Podľa výpisu transakcií zo dňa 30. 3. 2016 (č. I. 120 druhá strana spisu), boli čerpania transakcií vo výške:

- 14,89 eura (ozn. 20 MD+),
- 172,53 eura (ozn. 19 MD+),
- 4768,- eura (ozn. 18 MD+),

zrealizované na účet do Tatrabanky (kód banky 1100). Transakcia vo výške 49,58 EUR (ozn. 17 MD+) čerpanie úveru bolo realizované v prospech bežného účtu žalovaného č. XXXXXXXX/XXXX.

19. Súčet vyššie uvedených transakcií je presne 5005,- eur (t.j. 14,89 + 172,53 + 4768 + 49,58 = 5005), čo spolu s ostatnými dôkazmi potvrdzuje záver, že žalovaným rozporovaný prevod vo výške 4870,- eur nemá vôbec nič spoločné s prejednáványm záväzkom.

20. Naopak, žalovaný dňa 8. 4. 2016 uzatvoril s postupcom, OTP banka a.s., ďalšiu zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXX XXXX XXSU (č. I. 124 spisu), ktorú banka takisto postúpila žalobcovi, a podľa ktorého mu banka poskytla spotrebiteľský úver vo výške 6119,- eur (čl. I. ods. 1) a čerpanie tohto úveru bolo v čl. III. ods. 2 Zmluvy č. XXXX XXXX XXSU dohodnuté ako bezhotovostný prevod na bežný účet č. W. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX; z týchto zdrojov mohol následne žalovaný vykonať ním deklarovanú transakciu vo výške 4870,- eur bez toho, aby táto transakcia bola akýmkoľvek spôsobom prepojená na prejednaný úver, pričom aj časové súvislosti jednotlivých úkonov vytvárajú vystopovateľnú reťaz (tento záväzok je predmetom súdneho konania medzi rovnakými sporovými stranami a to na OS Nové Zámky pod sp. zn. 9Csp/98/2019).

21. K preverovaniu bonity žalovaného zo strany žalobcu súd uvádza, že žalovaný podpísal žiadosť o poskytnutie úveru (č. I. 147-149 spisu), v rámci ktorej popísal svoje majetkové pomery a rovnako tak predložil aj čestné vyhlásenie žalovaného zo dňa 23. 3. 2016 (č. I. 149 spisu), v ktorom deklaroval svoj mesačný príjem. Súd rovnako ako žalobca je toho názoru, že predložené listiny jednoznačne preukazujú, že si právny predchodca žalobcu riadne splnil svoje povinnosti v súvislosti s overovaním bonity žalovaného, kde vierohodnosť uvádzaných údajov bola umocnená čestným prehlásením žalovaného, o hodnovernosti ktorého nemohol mať právny predchodca žalobcu žiadne pochybnosti. Pokiaľ údaje poskytnuté žalovaným nezodpovedali pravde a tieto by uviedol len v snahe získať úver, potom by sa teoreticky žalovaný mohol dopustiť aj trestného činu úverového podvodu podľa § 222 Tr. zák. (Uvedené myšlienkové pochody sú len čisto teoretické, v žiadnom prípade súd k takémuto záveru nedošiel a nie je to ani predmetom tohto konania. Súd týmto len poukazuje na závažnosť poskytovania informácií o bonite záujemcu o úver a súd poukazuje aj na to, že vychádza z pravdivosti týchto údajov, nakoľko nemá pochybnosti o poctivom úmysle žalovaného pri uzatváraní zmluvy). Zákon nestanovuje presný postup overovania bonity, preto právny predchodca žalobcu mohol vychádzať z údajov, ktoré mu poskytol žalovaný a tieto považoval za správne, čo potvrdil aj sám žalovaný na pojednávaní konanom dňa 12. 11. 2020.

22. Súd v ďalšom posúdil zosplatenie dlhu a postup žalobcu pred zosplatením podľa § 565 OZ. Ak pri nezaplatení niektorej splátky veriteľ nevyužije svoje právo a neoznámí dlžníkovi alebo neuplatní na súde najneskôr do splatnosti najbližšej splátky, že trvá na zaplatení celej pohľadávky, a medzitým dlžník zaplatí ďalšiu splátku riadne a včas, veriteľ po zaplatení ďalšej splátky už svoje právo nemôže využiť. Môže vymáhať len nezaplatenú splátku. Právo žiadať zaplatiť celú pohľadávku by veriteľovi vzniklo opäť, ak dlžník znova porušil svoju povinnosť. Žalovaný pôvodnému veriteľovi však nehradil splátky riadne a včas, preto právny predchodca súčasného veriteľa uplatnil svoje právo vyplývajúce zo Zmluvy a dňa 1. 3. 2017 zaslal žalovanému výzvu k splneniu dlhu, ktorú prevzal žalovaný dňa 7. 3. 2017 a v ktorej súčasne upozornil žalovaného ako spotrebiteľa na možnosť vyhlásiť úver za splatný. Ako vyplýva z platobnej histórie, žalovaný sa prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 25. 8. 2016 a ku dňu zosplatenia bol tak viac ako 3 mesiace v omeškaní. Vzhľadom k tomu, že aj napriek tejto výzve žalovaný úver nehradil, právny predchodca súčasného veriteľa vyhlásil listom zo dňa 10. 4.

2017, ktorý bol žalovanému doručený dňa 18. 4. 2017, úver za predčasne splatný. Mimoriadna splatnosť úveru nastala 10. kalendárny deň odo dňa doručenia zosplatnenia, t. j. 28. 4. 2017. Vyhlásením úveru za predčasne splatný tak splatnosť úveru nastala dňa 28. 4. 2017.

23. Súd poukazuje na to, že žalovaný nemal ani len minimálnu snahu dohodnúť sa so žalobcom na splácaní zvyšku dlhu, krátko (5 mesiacov) po uzatvorení zmluvy prestal úver splácať, a teda konal v rozpore s dobrými mravmi (podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi). Svojím konaním, resp. nekonaním (mal povinnosť úver splácať) zasiahol do práv žalobcu. Žalovaný akoby zneužíval práva spotrebiteľa v duchu „ja som spotrebiteľ, ja nemusím nič a žalobca to musí strieť ako silnejšia strana zmluvného vzťahu“. Takto však zmluvné vzťahy nefungujú a takýto postoj nemôže požívať právnu ochranu. Zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti. Úver bol poskytnutý riadne, žalovaný však svoje povinnosti riadne neplnil.

24. Žalovaný bol ku dňu zosplatnenia úveru, t. j. ku dňu 28. 4. 2017, povinný uhradiť právnomu predchodcovi súčasného veriteľa celkovo 5214,59 eura. Uvedená suma pozostávala z istiny úveru vo výške 4826,60 eura, riadneho úroku napočítaného ku dňu zosplatnenia vo výške 326,30 eura, úrokov z omeškania napočítaných ku dňu zosplatnenia vo výške 1,34 eura a poplatkov splatných ku dňu zosplatnenia vo výške 60,35 eura.

25. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 5. 9. 2018, došlo s účinnosťou ku dňu 6. 9. 2018 k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere. Hodnota postúpenej pohľadávky činila ku dňu postúpenia pohľadávky celkovo 5863,11 eura. Právny predchodca žalobcu napočítal ku dňu postúpeniu zmluvný úrok na 982,49 eura, zákonný úrok z omeškania 65,56 eura a poplatky na 30,30 eura.

26. Žalobca sa v prospech žalovaného ako spotrebiteľa rozhodol uplatňovať zmluvný úrok a poplatky len vo výške, ktorá vyplýva zo samotného zosplatnenia úveru, t. j. zmluvný úrok len vo výške 326,30 eura a poplatky vo výške 60,35 eura, pričom zákonný úrok z omeškania žalobca požaduje v kapitalizovanej výške, ktorá vyplýva zo zosplatnenia a ktorý bol napočítaný od prvého dňa omeškania do zosplatnenia vo výške 1,34 eura a ďalej požaduje zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia až do zaplatenia.

27. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného k 29. 4. 2017, Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Základná úroková sadzba ECB bola ku dňu 17. 12. 2016 určená vo výške 0 % ročne, potom úrok z omeškania predstavuje výšku 5 % ročne. Omeškanie dlžníka sa nevzťahuje len na prípady nesplnenia záväzku včas, ale zahŕňa aj prípady, keď síce záväzok bol splnený včas, ale toto plnenie nemá náležitosti riadneho plnenia, t. j. plnenie je vadné. Na vadné plnenie sa teda hľadí ako na nesplnenie záväzku. Žalovaný podľa listinných dôkazov je v omeškani tým, že neplnil riadne a včas (dostal sa do omeškania uplynutím času plnenia); omeškanie teda spočíva v porušení záväzku vo vzťahu k času plnenia.

29. Na základe vykonaného dokazovania súd priznal žalobcovi právo na zaplatenie istiny vo výške 4784,76 eura; zmluvného úroku splatného ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru vo výške 326,30 eura; poplatkov splatných ku dňu vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru 60,35 eura; úrokov z omeškania od prvého dňa omeškania do zosplatnenia v kapitalizovanej výške 1,34 eura (spolu tak 5172,75 eura) a ďalej úrokov z omeškania vo výške 5 % z istiny 4784,76 eura od prvého dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia úveru, t. j. od 29. 4. 2017 do zaplatenia.

30. O nároku žalobcu na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t. j. strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane,

ktorá vo veci úspech nemala. Žalovaný ako neúspešná strana sporu je preto povinný nahradiť trovy konania žalobcovi. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 371 CSP žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

Podľa § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.